

145 Прийрeмимo срцe за ѿрођовeдaњe

(Јерeмија 1:17)

Сви - ће дан. Сан пре - ки - да.
Нек наш ум сад и - спу - не

Слу - жба сад је пред на - ма. А - ли
ми - сли ве - дре, ра - до - сне, а Је-

још је мрак, ки - шан и тму - ран дан.
хо - ва Бог ви - ди наш сва - ки труд,

Нај - лак - ше би - ло би о - ста - ти,
не - ће за - бо - ра - вит' љу - бав сву

рефрен
спа - ва - ти. Ве - дро - га ду - ха са - мо на - пред,
ис - кре - ну.

ср - цепри - пре - ми - мо. За сна - гу, же - љу и за хра - брост

ми мо - ли - мо. Ни - ка - да ни - смо са - ми зна - мо,

ан - ђе - ли су уз нас. Ра - ме уз ра - ме с бра -

ћом дра - гом не - ће - мо паст'.